

Juridische aspecten bij incidenten met sociale media

**Algemeen
overzicht van
de huidige
werkwijze**

Korpsstaf Team Juridische Zaken

Concept

Versie 0.2

versie datum 22 april 2021

Rubricering Politie Intern

1. Ontwikkeling in online-uitingen over politieambtenaren

In toenemende mate is een maatschappelijke ontwikkeling gaande, waarin de politie - net als politici en journalisten - doelwit zijn van 'boze burgers'. Het is een uitdaging waar de politieorganisatie voor gesteld staat in deze tijd van meer mondige burgers voor wie de drempel om openbaar optreden, alsmede politieoptreden, vast te leggen, daarover te oordelen en dit (publiekelijk) te delen, laag is geworden met de komst van smartphones en diverse sociale mediaplatforms.¹ De politie zal zich daartoe telkens moeten verhouden, en in een aantal gevallen nadrukkelijk acteren.²

Dit kan voor de politie resulteren in het soms 'meebewegen' en (her)ijken van gekozen en te kiezen operationele strategieën, waarbij de veiligheid van de collega's voorop staat. En bijvoorbeeld ook tot het behoedzaam gebruik van sociale media door de politie zelf. De politie werkt verbonden in de samenleving in de actualiteit en ligt daarbij onder een vergrootglas. Dus er zijn momenten dat ook voor de korpschef grenzen worden bereikt. Zo lag in de afgelopen periode een aanhoudingseenheid (AE) meermaals onder vuur door gefilmde aanhoudingen die vervolgens in de media verschenen. Enkele AE-leden werden zelfs bedreigd door boze demonstranten die probeerden achter de persoonlijke gegevens te komen van de dienders.³

De uitoefening van grondrechten door de (boze) burger, zoals de vrijheden van meningsuiting en informatie van het publiek - ook het aan de orde stellen van een vermeende misstand bij de politie - kennen een begrenzing. Bij afweging van belangen in een concreet geval, kan bijvoorbeeld het recht op eer en goede naam en het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de collega's zwaarder wegen. En in dat geval wel degelijk leiden tot een inperking op die uitingsvrijheden.

Leeswijzer

Dit overzicht gaat over de juridische instrumenten die (in) het korps ter beschikking staan. Allereerst wordt ingegaan op de impact van de collega's, vervolgens op de zorgplicht van de korpschef als werkgever. Aansluitend volgt een overzicht van de mogelijke gerechtelijke stappen.

2. Impact op de collega's

Berichten van burgers op sociale media over de politie kunnen door de collega's als een persoonlijke bedreiging worden gevoeld: intimiderend en aanvallend, met een verontrustende agressie. De impact kan niet worden onderschat.

Politieoptreden in het openbaar kan gefilmd en gefotografeerd worden. Publicaties op het internet zijn door velen op eenvoudige wijze te raadplegen en te gebruiken. De gevolgen daarvan kunnen verstrekkend zijn. Verwijzingen naar publicaties op internet blijven tot in lengte van jaren te zien. Publicaties die een persoon in een kwaad daglicht stellen kunnen op velerlei manieren het leven van deze personen blijven beïnvloeden.⁴

Niet-geüniformeerd optreden

Een bijzonder aspect treedt op bij de collega's van een AE bij de ME. [5.1.2.d](#)

Dit doen ze met zo min mogelijk risico en zij beogen vanuit hun taak in hun acties dus zo laat mogelijk herkend te worden. Het door burgers plaatsen van herkenbare beelden van deze collega's op het internet maakt hun werk er niet makkelijker op. Zeker niet als aangekondigd wordt dat NAW-gegevens van leden van een AE - Romeo's in de volksmond - openbaar zullen worden gemaakt of wordt opgeroepen dergelijke gegevens aan te reiken.⁵

¹ Aldus de voorzitter van de ACP in een brief aan de Minister van 21 november 2019.

² Zie rapport *Getagd voor het leven* (2016) van Jurriaan Jacobs, MSc, Merel van Herpen, MA en dr. Hans te Brake: *'Burgers verplaatsen met grote regelmaat semi-private informatie over professionele beslissingen naar het publieke domein via kanalen als YouTube, Twitter en weblogs (soms zelfs namen en huisadressen van professionals; 'doxxing' genoemd; Matias et al. 2015). (...) Daar komt bij dat de reikwijdte en snelheid waarmee men tekst-, video-, foto- en audiomateriaal kan delen, nagenoeg onbegrensd zijn (Siep, Kotterink & Kresin, 2012). Het internet en de sociale media brengen een nieuw soort dynamiek en logica met zich mee waar de (semi-) overheid op zal moeten anticiperen (De Graaf & Meijer, 2013).*

³ Zie ook het interview van enkele AE-collega's op de TV in Op1 van 8 september 2020.

⁴ Aldus de Rechtbank Den Haag in 2013 <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ3281>

⁵ Zie eerder: 'Criminele telegramgroepen jagen op namen en adressen agenten', Telegraaf, 26 december 2019; en recent:

3. Zorgplicht als werkgever: maatwerk bij onrechtmatige publicaties

Op de korpschef rust als werkgever voor de medewerkers de verantwoordelijkheid te zorgen voor een werkomgeving waarin de collega ongestoord zijn of haar werk kan doen. De veiligheid van de collega's staat voorop. Het is ook in het belang van de politie dat de collega's (in de uitoefening van de functie) verstoken blijven van onrechtmatige publicaties, die daarbij ook de politie in een kwaad daglicht stellen.⁶ De korpschef kan in dergelijke situaties daartoe ook namens de politie als organisatie in rechte opkomen voor het belang van de persoonlijke levenssfeer van de collega's.⁷

Indien de collega's dus met een online publicatie in gevaar worden gebracht door opruiing, bedreiging, belaging, intimidatie, belediging en geweld van bij een demonstratie aanwezige burgers, staat het bevoegd gezag als werkgever een reeks aan instrumenten ter beschikking. Het blijft telkens maatwerk!

Monitoren sociale media

Binnen het korps volgen de collega's van de Mediadesks van de Directie Communicatie deze ontwikkelingen op de sociale media nauwlettend. Zij hebben in voorkomend geval nauw contact met de collega's en de leidinggevende van de collega's over te ondernemen stappen als sprake is van ongewenste, grensoverschrijdende uitingen. Bij strafbare of onrechtmatige uitingen kan vervolgens door het korps worden geacteerd. Dit kan in afstemming leiden tot één of meer acties. Bijvoorbeeld door direct aangifte te doen, het beeldmateriaal van internet proberen te doen halen, en burgers aanspreken op het gedrag.

Ook de collega's worden gevraagd zelf hun leidinggevende aan te geven wanneer iets escaleert. In iedere eenheid zijn voor de collega's ondersteuners paraat vanuit GTPA en ook TCO. Met dossiervorming en bijstand kunnen als korps vervolgstappen worden gezet. Zo kunnen daarmee bijvoorbeeld ook ogenschijnlijk op zich zelf staande 'kleine' incidenten onderdeel gaan vormen van een reeks, waarmee uiteindelijk een vorm van belaging in beeld komt richting een collega.

Bijstand aan de collega

Niet onder reikwijdte

[Redacted content]

<https://www.ad.nl/binnenland/amateurspeurder-dreigt-adressen-undercovers-te-publiceren-na-boerenprotest-politie-alert~a714acdd/> en <https://www.nu.nl/coronavirus/6114712/agenten-thuis-opgewacht-nadat-relschoppers-adressen-online-plaatsen.html>

⁶ Zie ook: <https://www.politie.nl/nieuws/2021/april/9/gtpa-c-jfers-2017---2020.html>

⁷ Zo erkende in 2010 de Rechtbank Zutphen dat indertijd uitdrukkelijk, waarbij hij de vordering van de politie toewees tot verwijdering en het verwijderd houden van op het internet geplaatste beschuldigingen alsmede een verbod oplegde tot het benaderen van de collega's in <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBZUT:2010:BM6266>

4. Strafrechtelijke en civielrechtelijke maatregelen

Aanspreken: het stopgesprek

Bij de afweging of en op welke wijze een (eerste) reactie wordt gegeven, wordt proportionaliteit in acht genomen. Soms kan afhankelijk van de ernst en overige omstandigheden het juist niet reageren of het in dialoog gaan en een stopgesprek passend zijn en in het beoogde effect kunnen hebben. Bij onmiskenbaar onrechtmatig gedragingen en strafbare uitingen aanleiding geven tot (ook) nadere ingrijpende maatregelen.

Strafrechtelijke reactie

Van bekend geworden online-uitingen met een dreigend of intimiderend karakter tegen politieambtenaren kan een deel strafrechtelijk worden aangepakt. Het door de collega doen van aangifte van strafbare feiten als bedreiging, belediging, opruiing laster, smaad, etc. kan resulteren in concrete veroordelingen. Ook als het gaat om het filmen en fotograferen van politieagenten en het publiceren van die beelden.

Afhankelijk van hoe de foto of film van de politieambtenaar is gemaakt dan wel is gepubliceerd, kan de gedraging strafbaar zijn of een verdenking opleveren van bedreiging (285 Sr). Het is mogelijk dat daarvoor onvoldoende feiten en omstandigheden aanwezig zijn, maar dat die er wel zijn voor andere strafbare feiten zoals opruiing (131 Sr), belediging (261 Sr), smaad (261/262 Sr) en/of bijvoorbeeld het heimelijk opnemen van beelden in een niet-openbare ruimte (139f Sr), en recentelijk ook voor een (poging tot) ambtsdwang (179 Sr). ⁸Het OM hanteert een 200% verhoging van de strafeis bij een strafbaar feit tegen een politieambtenaar. Enkele voorbeelden uit de strafrechtspraak ter illustratie:

Bij vervolging van een verdachte voor het plaatsen van een foto op Facebook met een doodsbedreiging werd een werkstraf opgelegd en als maatregel een bedrag aan immateriële schadevergoeding aan de politiecollega die zich in het strafproces als benadeelde partij had gevoegd. Ook voor een opruiende tekst met een plaatje werd een werkstraf opgelegd. In februari 2020 werd in een andere zaak een verdachte opgepakt voor het in Telegramgroepen verspreiden van foto's van agenten. Daarbij werd tegen beloning gevraagd om NAW-gegevens van de agenten in kwestie.

In 2017 werd op een Twitteraccount een bericht geplaatst met een foto van twee undercover-agenten, met de tekst: "even voorstellen, [naam 1 en 2], de undercoveragenten in mijn zaak binnenkort veel meer foto's want ik ben het zat". Daarna volgde nog een *retweet* met de tekst: "meer dan 1100 mensen hebben naar deze foto gekeken, straks met andere foto's worden de undercover's bekend in heel NL". De rechtbank veroordeelde de verdachte mede op basis van deze feiten voor poging tot ambtsdwang: het door geweld of enige andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld of enige andere feitelijkheid een ambtenaar dwingen tot het volvoeren van een ambtsverrichting of het nalaten van een rechtmatige ambtsverrichting, meermalen gepleegd.

De korpschef heeft in 2021 de Minister ook uitdrukkelijk opgeroepen tot het *afzonderlijk* strafbaar stellen van zogeheten **doxing** - kortweg: het online en openbaar vragen om privégegevens - van politieambtenaren nader te onderzoeken. ⁹

⁸ <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2021:547>

⁹ Zie noot 6 en bijv. <https://www.nporadio1.nl/binnenland/30842-gevolgen-van-doxing-dienstwapen-en-portofoon-op-het-nachtkastje>

Civielrechtelijke reactie

Niet in alle gevallen is (alleen) een strafrechtelijke aanpak aangewezen. Daarom is het goed ook de mogelijkheden te onderzoeken langs andere wegen op te kunnen treden.

Tegen *platformen en providers* op fora waarop de uitingen worden gedeeld kan worden opgetreden. Op grond van vaste rechtspraak sinds 2005 moeten platformen en providers accountgegevens, zoals NAW-gegevens, verstrekken, als voldoende aannemelijk is dat de content onrechtmatig is jegens een slachtoffer met een reëel belang. Deze acties vergen echter vaak nog veel tijd. Ook de Autoriteit Persoonsgegevens heeft op grond van de AVG een handhavende taak bij het verwerken van persoonsgegevens; zo is het zonder rechtsgrondslag openbaar maken van beeldmateriaal van personen in strijd met de AVG. Deze route biedt eveneens niet in alle gevallen afdoende soelaas. Daarbij komt dat telkens beoordeeld moet worden welke factoren aan de orde zijn, en of er meer aan de hand is dan 'enkel' een *digitale schandpaal*.¹⁰

Per situatie en context kunnen bij onrechtmatig handelen in sociale media / op internet ook concrete gerechtelijke maatregelen worden getroffen tegen de veroorzaker, zoals het eisen van een schadevergoeding als gevolg van diens onrechtmatig handelen. Maar eventueel ook het bij de civiele rechter eisen van een verbod en verwijderen van de online-uitingen. Uiteraard wordt daartoe eerst de betrokkene gesommeerd.

Indien geen gevolg wordt gegeven aan een sommatie van het korps, kan bij de civiele voorzieningenrechter (in kort geding) een vordering worden ingediend tot het opleggen van gebod tot verwijdering van het materiaal (de uitlatingen, foto film), een verbod op nieuwe uitlatingen, een rectificatie, een gebod tot een verzoek aan Google om het te doen verwijderen, en het vorderen van schadevergoeding¹¹ etc. Daarbij kan soms ook een dwangsom worden opgelegd.¹²

Enkele voorbeelden uit de civiele rechtspraak ter illustratie:

In 2005 werd door de Rechtbank Zutphen erkend dat de politie een gerechtvaardigd belang had bij publicatie van foto's van bij een snelheidscontrole werkzame collega's en het daarbij plaatsen van namen een verbod op te doen leggen foto's van politieambtenaren te publiceren *waarop hoofden en gezicht herkenbaar zijn en daarbij hun namen werden vermeld*.¹³

De Rechtbank Rotterdam wees in 2015 bij het publiceren van een heimelijke video-opname van een gesprek met een ambtenaar een vordering van een werkgever bij de Raad voor de Kinderbescherming toe tot het verwijderen en voorkomen van videopublicatie van heimelijke opnamen. Hij beval daartoe: *'alle openbaarmakingen van de video van het gesprek op 24 oktober 2014 (op Facebook of waar dan ook geplaatst) te verwijderen, alle openbaarmakingen van deze video door anderen van het internet te (doen) verwijderen, althans zich daartoe in te spannen, zich in de toekomst te onthouden van het publiceren of anderszins delen van deze video en om te voorkomen dat anderen de video in de toekomst openbaar maken, althans zich daartoe in te spannen'*, en bepaalde dat betrokkene een forse dwangsom verbeurde.¹⁴

¹⁰ Zie daarover o.a. de scriptie van R.B. Maalderink uit 2017 <https://scripties.uba.uva.nl/scriptie/609193>

¹¹ Als het gaat om vorderen van schadevergoeding kent de rechtspositie een aanspraak op rechtsbijstand aan de medewerker. Op grond van artikel 69a tweede lid Barp kent ingeval de collega schadevergoeding vordert op grond van onrechtmatige daad, jegens hem gepleegd tijdens de uitoefening van de politietaak, het bevoegd gezag hem een tegemoetkoming in de kosten van rechtskundige hulp toe, tenzij het bevoegd gezag van oordeel is dat de vordering kennelijk onvoldoende grond heeft of kennelijk onredelijk is.

¹² Bij het innen van een dwangsom kan bij het leggen van loonbeslag ook een werkgever van betrokkene op de hoogte komen van het vonnis.

¹³ Dit werd al opgenomen in een oordeel van het Hof Arnhem in 2005

<https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHARN:2005:AT0895>

¹⁴ <https://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RBROT:2015:3474>

Een casus: foto plaatsen met de oproep namen en adressen AE-collega's te delen

Er zijn ook situaties, waarin een sommatie reeds het beoogde effect kan hebben. Zo was in 2020 de korpschef als bevoegd gezag genoodzaakt stappen te ondernemen, toen in een 5.1.2.e

Dit is apert onrechtmatig en brengt onze collega's in gevaar. Betrokkene is 5.1.2.e te verwijderen en verwijderd te houden. En de beschikbare kopieën van de foto te vernietigen.

Namens de politie is in deze specifieke situatie een beroep gedaan op artikel 21 Auteurswet de van de collega's gemaakte foto openbaar te maken en te verspreiden, gelet op de begeleidende tekst die enkel gericht was op de personenidentificatie van de afgebeelde politiemensen. Daarmee werden deze collega's ernstig in hun privacybelangen aangetast en komt bovenal de veiligheid van de betreffende politiemensen door deze openbaarmaking in het gevaar. Per saldo zijn de handelingen daarmee uiteraard tevens als onrechtmatige daad te betitelen. Betrokkene betwistte het hebben van het auteursrecht, maar heeft de foto 5.1.2.e verwijderd.

Tevens werd betrokkene wegens het plegen van een onrechtmatige daad door te dreigen persoonsgegevens van 5.1.2.e bekend te maken gesommeerd het verzamelen van persoonsgegevens (waaronder beeldmateriaal, telefoonnummers en adresgegevens) van (mogelijke) politiemensen te staken en gestaakt te houden; en dergelijke reeds verzamelde persoonsgegevens van (mogelijke) politiemensen te vernietigen. Er werd immers inbreuk gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen, en belemmerde betrokkenen in hun werkzaamheden en – nog belangrijker – bracht de veiligheid van de betreffende politiemensen én hun families in gevaar. Daarbij werd gewezen op het feit dat het verzamelen of verspreiden om door derden openbaar te laten maken tevens in strijd met de privacywetgeving. 5.1.2.e

Eerste voorlopige reactie OM op voornemen strafbaarstelling doxing

9 juni 2021

Aangezien het bij doxing in beginsel gaat om (soms vergaande) inbreuken op de persoonlijke levenssfeer van de slachtoffers, verdient het de voorkeur om voor een strafbaarstelling aansluiting te zoeken bij de strafbaarstelling van belaging (art. 285b Sr). Wanneer in een concreet geval waarin doxing een rol speelt ook andere rechtsbelangen in het geding komen kan – al dan niet aanvullend – in de vervolging gebruik gemaakt worden van andere, reeds bestaande strafbepalingen, zoals bedreiging (art. 285 Sr), vernieling (art. 350 Sr), ambtswang (art. 179 Sr) of opruiing (art. 131 Sr).

In onze samenleving dient het strafrecht ultimum remedium te zijn. Dat geldt zeker bij doxing waarbij in veel gevallen een ander soort reactie dan een strafrechtelijke de geëigende manier zal zijn om het gedrag te doen stoppen. Strafrecht heeft een normstellende werking, al is het bij de aanpak van het onderliggende fenomeen doxing noodzakelijk om eerst en vooral in te zetten op andere (preventieve) maatregelen. Daarbij is juist ook de inzet van partners *buiten* het domein van justitie en veiligheid noodzakelijk. Om die reden, en ook omdat strafrechtelijk te vervolgen gedrag ook echt strafwaardig dient te zijn, heeft het de voorkeur van het OM om de strafbepaling waar mogelijk te begrenzen.

In dat verband is het volgende van belang:

- Doxing wordt eerst strafbaar wanneer deze plaatsvindt onder zodanige omstandigheden dat de doxing een ernstig negatief effect op de persoonlijke levenssfeer of de persoonlijke vrijheid van betrokkenen kan hebben. Het strafbaar stellen van het enkele verspreiden van bepaalde (identificerende) persoonsgegevens zou wellicht te ruim zijn.
- Het opnemen van het enkele bestanddeel 'vrees aanjagen' is wellicht te beperkt. Het gaat erom dat het slachtoffer van doxing in het gewone leven en/of de beroepsuitoefening (zie het derde voorbeeld hieronder) wordt belemmerd. Wellicht kan aansluiting worden gevonden bij de bestanddelen van de strafbaarstelling van belaging (de ander dwingen iets te doen, niet te doen, of te dulden dan wel vrees aan te jagen).
- Beperking tot wederrechtelijke opzettelijke gedragingen (al spreekt dit vanzelf).
- Een mogelijke beperking zou zijn om de strafbaarstelling alleen betrekking te laten hebben op het 'doxen' van personen met een publieke taak (inclusief hun gezinsleden). Daaronder zouden dan bijvoorbeeld ook kunnen worden begrepen leraren, journalisten, reclasseringsmedewerkers en zorgpersoneel. Wel is deze beperking – zeker in concrete gevallen waar mensen zonder publieke taak ernstige gevolgen van doxing kunnen ondervinden – moeilijk te rechtvaardigen. Bovendien zal het lang niet altijd eenvoudig te bepalen of iemand een publieke taak heeft en dus recht heeft op de bescherming van de strafbaarstelling. Een vorm van afbakening lijkt echter noodzakelijk, aangezien het effect van de inzet van het strafrecht verwatert wanneer dit artikel voor 'een ieder' zou opgaan. Bovendien is de vraag of dit in de uitvoering haalbaar is.
- Het lijkt weinig zinvol om de strafbaarstelling te beperken tot digitale verspreiding. In de praktijk blijkt immers ook offline verspreiding van persoonlijke

gegevens een ernstige impact op de persoonlijke vrijheid van betrokkenen te kunnen hebben.

- Een punt van aandacht is de verhouding tot belaging. Er zijn scenario's denkbaar waarin van overlapping sprake is. Het verschil (dat evt. in de strafmaat tot uitdrukking komt) zou dan met name schuilen in het feit dat bij doxing de nadruk ligt op de verspreiding van de informatie en bij belaging op het benaderen van het slachtoffer met gebruikmaking van die informatie.
- Wat de vervolgbaarheid betreft ligt het voor de hand om van de strafbaarstelling een klachtdelict te maken, net zoals bij art. 285b Sr het geval is.

Een strafbaarstelling heeft hoe dan ook pas zin wanneer er voldoende aanknopingspunten voor de opsporing zijn. Dat betekent in het geval van doxing – een feit dat digitaal en in de regel anoniem of onder pseudoniem begaan wordt – dat de strafbaarstelling toegevoegd zou moeten worden aan de in art. 67, eerste lid, onder b, Sv genoemde misdrijven. Alleen dan is het mogelijk om bijvoorbeeld door het vorderen van gegevens bij een internetprovider (zoals een IP-adres), de identiteit van de verdachte te achterhalen. Ook hier kan weer worden aangesloten bij belaging; ook art. 285b Sr is een VH-feit.

Praktijkvoorbeelden waarmee het OM de afgelopen periode te maken heeft gekregen:

1. Bij de boerendemonstratie bij het RIVM in De Bilt in de zomer 2020 zijn ten behoeve van de ordehandhaving politieambtenaren ingezet, die niet als zodanig herkenbaar waren. Zij zijn door aanwezige demonstranten echter als politieambtenaren herkend en gefotografeerd. Op de afgeschermdede site van de Steungroep Boeren en Burgers op Facebook (met 170.000 volgers) is een bericht geplaatst, waarin staat dat de adressen [van de opsporingsambtenaren] binnenstromen, maar dat nog wordt gewacht met publiceren tot de lijst compleet is. De vraag was of het oproepen om adressen aan te leveren strafbaar is en of het publiceren van de lijst strafbaar is.
2. Het tweede voorbeeld heeft betrekking op een video van een politieagent die aan de deur kwam bij een burger om haar te vragen naar een door haar voorgenomen anti-coronamaatregelendemonstratie. De politieagent is bij haar aan de deur geweest en hij heeft voor de deur een gesprek gehad met de desbetreffende mevrouw. De mevrouw heeft dit gesprek gefilmd en de video op haar Facebookpagina geplaatst, waarna er beledigende reacties volgden onder de video. De video werd ook relatief vaak gedeeld door andere Facebookgebruikers.
3. In de zaak die leidde tot de uitspraak van de rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2021:547, ging het om de online publicatie van foto's waarop twee undercoveragenten te zien zijn. De verdachte in de strafzaak, waarop het undercovertraject was gericht, heeft op 22 juni 2017 een bericht met een foto van de twee undercoveragenten op Twitter geplaatst met de tekst: "even voorstellen, [naam 1] en [naam 2], de undercoveragenten in mijn zaak binnenkort veel meer foto's want ik ben het zat". Op 23 juni 2017 wordt door hetzelfde account dit Twitterbericht geretweet met de tekst: "meer dan 1100 mensen hebben naar deze foto gekeken, straks met andere foto's worden de undercover's bekend in heel NL". Door de rechtbank werd de verdachte veroordeeld voor onder meer poging ambtsdwang (art. 179 jo 45 Sr).

Grensoverschrijdende uitingen richting de politieambtenaar

- Dienst HRM – Arbeidszaken
- Strategieën voor ontoelaatbare uitingen tegen politieambtenaren

5.1.2.e Staf korpsleiding

5.1.2.e 5 juli 2022

Algemene ontwikkelingen

1. Individualisering
2. Opkomst social media
3. Polarisatie in samenleving, omgangsvormen
4. Ongenoegen uit zich op publieke functionarissen

Online ontspoord (Rathenau Instituut)

<https://www.rathenau.nl/nl/digitaal-samenleven/online-ontspoord>

KORT

Viruswaarheid-voorman Willem Engel zet adres Kaag op Twitter, D66-leider doet aangifte

■ D66-leider Sigrid Kaag gaat aangifte doen tegen Viruswaarheid-voorman Willem Engel, nadat hij op Twitter adresgegevens van haar heeft gedeeld. Engel deelde een foto van een informatieverzoek bij het Kadaster. Op de foto zijn haar huisnummer en postcode zichtbaar. Vorige week werd een man opgepakt, omdat hij met een brandende fakkel voor het huis van Kaag stond en complotleuzen riep. Engel schrijft te willen weten 'op wie zijn naam deze woning staat', onder meer omdat Kaag volgens hem banden zou hebben met de Open Society

Foundation. Deze organisatie, die zich inzet voor 'inclusieve en levendige democratieën', is van de Amerikaans-Hongaarse filantroop George Soros. Hij is vaak het mikpunt van extreemrechtse en antisemitische complottheorieën. Later verwijderde Engel de afbeelding en schreef dat het delen van de foto 'op geen enkele manier' een 'oproep of aanzet tot intimidatie of geweld of bedreiging' was. Volgens hem gaat het om 'transparantie van iemand die minister van Financiën wordt'.

ANP

Algemene ontwikkelingen (2)

1. Filmen van politiecollega's
2. Hinderen, beschimpen, bedreigen en meer
3. Burgerpublicaties, vaker anoniem
4. Toetsenbordriders, online opruiing etc.
5. Snelle verspreiding social media